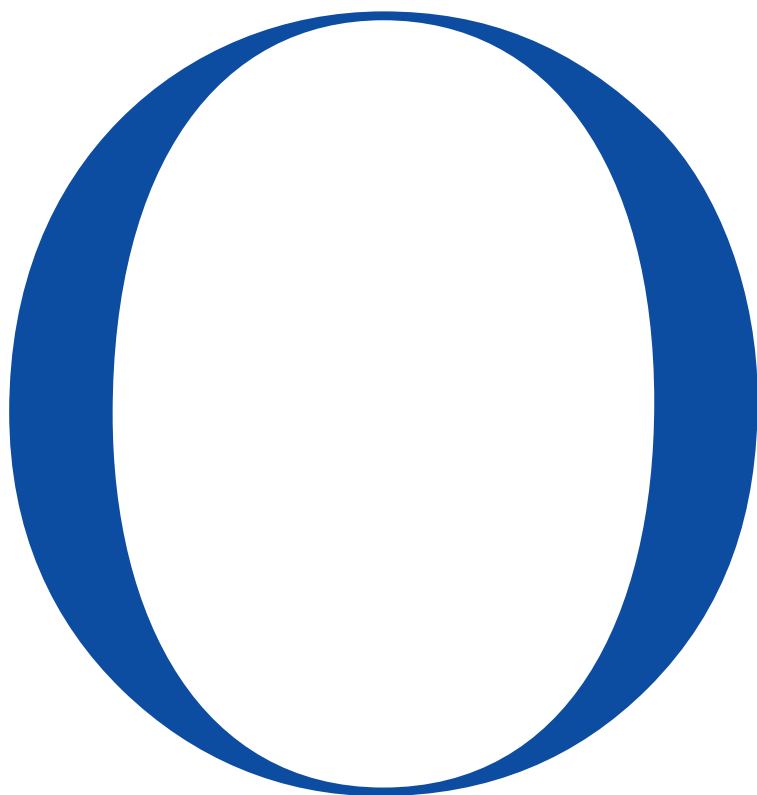

JULIE ANSIAU

THE ARTIST

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΛΟΥΠΑΣ Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ DESIGN

Ο επιτυχημένος Έλληνας designer που διαπρέπει σε Λονδίνο και Παρίσι, ανοίγει το πρώτο μεταμοντέρνο καφενείο στη γαλλική πρωτεύουσα με το όνομα «Yorgakis».

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΘΑΝΑΣΗΣ
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ολα ξεκίνησαν τη δεκαετία του '50, όταν ο πατέρας του, ο Λαρισαίος Φιλόλαος Τλούπας, αποφάσισε μετά την αποφοίτησή του από την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών να μεταναστεύσει στο Παρίσι. Εμβληματικό του έργο, η δημιουργία δεξαμενών ύψους 60 μ. στη Βαλάνς, το οποίο του χάρισε το βραβείο για το καλύτερο αρχιτεκτόνημα της δεκαετίας 1970-80. Ο γιος του Γιώργος, ο «πιο κοσμικός art director στο Παρίσι», ήταν αδύνατο να μην ασχοληθεί με τις Τέχνες Μολονότι τον έλκυε η δημοσιογραφία σπούδασε γραφιστική στην παρισινή σχολή του Penninghen, όπου σήμερα εργάζεται ως καθηγητής. Το ενδιαφέρον του για το συγκεκριμένο αντικείμενο σπουδών ξεκίνησε όταν κάνοντας skate στο αστικό τοπίο, ήδη στα 10 του, παρατηρούσε τα οπτικά σύμβολα τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της κουλτούρας του «αθλήματος». Η πρώτη του δουλειά ως φοιτητής ήταν τα «αποτυπώματα» για μια σειρά αξεσουάρ του σκι. Όταν το γνωστό brand Rossignol τα αγόρασε για 50.000 γαλλικά φράγκα, του άνοιξε διάπλατα τις πόρτες γι' αυτό που τον εξίταρε περισσότερο απ' όλα: τον σχεδιασμό ακόμα και προϊόντων του γραπτού Τύπου.

GALA: Κατάφερες με το brand που δημιούργησες, το Black Crows, να μπεις στη μόνιμη συλλογή του παρισινού Μουσείου Διακοσμητικών Τεχνών. Γιατί θεωρείς ότι επιλέχθηκε;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΛΟΥΠΑΣ: Διότι εκφράζει μια μορφή Τέχνης με εμπορική αξία. Μία από τις καλύτερες εφαρμογές του καλλιτεχνικού τομέα στο εμπόριο. Είναι ένα brand που καθορίζεται από το στυλ σχεδιασμού του. Επίσης, θα ήθελα να αναφέρω ότι τα έργα design που αφορούν τον αθλητισμό είναι πολύ λίγα στη συλλογή του συγκεκριμένου μουσείου. Εκεί έχουν πολλές αφίσες και λίγα αντικείμενα.

G.: Έχεις την καλλιτεχνική επιμέλεια του γαλλικού «Vanity Fair». Πόσο από τον χρόνο σου αφιερώνεις σε αυτό το project;

Γ. ΤΛ.: Από το 20% μέχρι το 50% του χρόνου μου - εξαρτάται από την εβδομάδα. Ήμουν στο ξεκίνημα του περιοδικού, το 2013, κάποια στιγμή έφυγα και μετά με ξαναπήραν. Ήθελα να το προσαρμόσω στην αμερικανική εκδοχή, ενώ υπήρχε ήδη η ιταλική, ισπανική και γερμανική version του ίδιου τίτλου. Προσπαθώντας να δημιουργήσω την εγχώρια εκδοχή ενός ξένου περιοδικού, συνειδητοποίησα ότι απομακρυνόμουν όλο και περισσότερο από το αμερικανικό. Εφτιαξα ένα καινούριο λογότυπο, το «VFF», και καινούριες γραμματοσειρές ειδικά για το συγκεκριμένο έντυπο. Αυτά ήταν τα μικρά στοιχεία που διαφοροποίησαν τη γαλλική εκδοχή του περιοδικού.

G.: Επιμελήθηκες επίσης την καινούρια έκδοση της «Liberation».

Γ. ΤΛ.: Για την εφημερίδα εργάστηκα στενά με έναν πολύ σημαντικό γραφίστα, τον Ζαν-Μπατίστ Λεβέ, με τον οποίο δημιουργήσαμε μια γραμματοσειρά που έκανε «θόρυβο» και συνέβαλε στη δημιουργία μιας ταυτότητας για την εφημερίδα. Αλλά εργάστηκα πολύ και για το περιο-

THE ARTIST

1. Στο Παρίσι ο Γιώργος βρίσκει τα πάντα εκτός από ελληνικά καφενεύα. Ετσι, ανοίγει το «Yorgaki» 2. Το γαλλικό «Vanity Fair» απέκτησε τη δική του ταυτότητα υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του Γιώργου Τλούπα 3. Το περιοδικό του για αυτοκίνητα «Intersection» 4. Για να σχεδιάσει τη νέα «Liberation» μελέτησε την εφημερίδα από τα πρώτα της φύλλα 5. Ο Γιώργος Τλούπας ανήκει στο δυναμικό του γαλλικού «Vanity Fair» από το 2013 6. Δική του δουλειά και το λογότυπο του δίσπμου κωνιάκ «Martell»

1

YORGO TLOUPAS

EMMANUELLE LUBAKI ET ALEXANDRE POMMIER

2

3

YORGO&CO.

4

EMMANUELLE LUBAKI

EMMANUELLE LUBAKI

LOUIS DAVID NAJAR

δικό της «Liberation». Προτού ξεκινήσω πήγα στα αρχεία και μελέτησα όλα τα φύλλα της εφημερίδας από την αρχή της έκδοσής της. Ενωθα σαν αρχαιοδίφης. Ηθελα να «βυθιστώ» στο DNA της. Στη συνέχεια συνεργάστηκα με έναν Ισπανό γραφίστα της εφημερίδας, τον Χαβιέ Χερέρα.

G.: Μπορούσες ποτέ να φανταστείς τη σημερινή σου επιτυχία;

Γ. ΤΑ.: Δεν ξέρω αν είμαι ο καλύτερος designer του Παρισιού. Όταν ξεκίνησα πριν από 20 χρόνια δεν υπήρχαν τόσο πολλοί που έκαναν την ίδια δουλειά με εμένα όσο σήμερα. Το επάγγελμα εξελίχθηκε ραγδαία μέσα σε αυτά τα χρόνια. Προσωπικά, με ενδιέφερε πάντα όχι μόνο η γραφιστική αλλά και το design με την ευρύτερη έννοια: προϊόντα.

G.: Λένε ότι το Παρίσι είναι η παγκόσμια πρωτεύουσα των δημιουργικών ανθρώπων. Συμφωνείς;

Γ. ΤΑ.: Σήμερα ίσως ναι. Γιατί τα μεγαλύτερα παγκόσμια brands της πολυτέλειας και της μόδας βρίσκονται εδώ. Και έτσι προκαλούν μια «οικονομία δημιουργικότητας» φέρνοντας σχεδιαστές και αρχιτέκτονες από όλο τον κόσμο. Επειτα, είναι η ενέργεια και το ταλέντο που υπάρχουν στην πόλη.

G.: Για τις μετακινήσεις σου χρησιμοποιείς αρκετά και το ποδήλατο. Ποια θα έλεγες ότι είναι τα αγαπημένα σου αυτοκίνητα σε επίπεδο σχεδιασμού;

Γ. ΤΑ.: Στο 99% των περιπτώσεων μετακινούμαι με ποδήλατο. Το αυτοκίνητο έχει συνδυαστεί με τον ελεύθερο χρόνο και τα μεγάλα ταξίδια που θέλω να κάνω. Στην Ελλάδα έρχομαι κάθε χρόνο με το αυτοκίνητο. Διασχιζω την Ιταλία, πηγαίνω Ηγουμενίτσα, περνάω από το Μέτσοβο, τη Λάρισα, τον Βόλο και μετά πηγαίνω στο σπίτι μου στο Πήλιο. Οσον αφορά τα αγαπημένα μου αυτοκίνητα, από τα καινούρια είναι το Suzuki Jimny. Έχει πλάκα γιατί έχει πολλά Jimny και Vitara στην Ελλάδα.

G.: Πώς προέκυψε η δημιουργία του «Intersection» -ίσως του πιο πρωτότυπου περιοδικού για αυτοκίνητα- στο Λονδίνο;

Γ. ΤΑ.: Εκείνη την εποχή δούλευα για ένα περιοδικό που λεγόταν «Crash». Είχα γνωρίσει πολλούς αρχιτέκτονες, designers και φωτογράφους που λάτρευαν το αυτοκίνητο και έτσι αποφάσισα να φτιάξω ένα περιοδικό για άτομα που είχαν πάθος για την κουλτούρα των αυτοκινήτων και όχι αμιγώς για τα ίδια τα αυτοκίνητα. Η ευκαιρία δόθηκε όταν ο Άγγλος φωτογράφος Rankin, ιδρυτής του περιοδικού «Dazed and Confused», μου πρότεινε να έρθω στο Λονδίνο για να φτιάξουμε αυτό το περιοδικό.

G.: Οι Γάλλοι δυσκολεύονται να προφέρουν το όνομά σου;

Γ. ΤΑ.: Ναι! Κυρίως το επώνυμό μου. Έχω βαρεθεί να με λένε Τούπλας αντί για Τλούπας...

G.: Ποια η ιστορία της ελληνικής σου καταγωγής; Ο πατέρας σου Φιλόλαος ήρθε στη Γαλλία στις αρχές της δεκαετίας του '50...

Γ. ΤΑ.: Σπούδασε στην ΑΣΚΤ. Ηρθε από τη Λάρισα και προσαρμόστηκε

«Η ελληνική σκηνή
DESIGN έχει κάνει
τους ξένους να
μη μιλάνε μόνο
για την **ΑΡΧΑΙΑ**
ΕΛΛΑΔΑ»

γρήγορα επειδή λάτρευε τη γαλλική κουλτούρα. Κάθε χρόνο, όμως, πηγαίναμε για δυόμισι μήνες στο σπίτι μας στο Πήλιο. Έχω ισχυρούς δεσμούς με τους συγγενείς μου στην Ελλάδα. Μάλιστα, βοήθησα να γίνει στο Παρίσι ένας πλειστηριασμός των έργων του θείου μου, του φωτογράφου Τάκη Τλούπα.

G.: Φαίνεται πως η Τέχνη για σένα ήταν αναπόφευκτη επιλογή...

Γ. ΤΑ.: Θα μπορούσα να την αποφύγω, αλλά η δημιουργία ήταν η ενασχόληση που πάντα αγαπούσα.

G.: Ποια είναι η πρώτη εικόνα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς τη λέξη «Ελλάδα»;

Γ. ΤΑ.: Πολλά. Αλλά σκέφτομαι κυρίως τις παραλίες της Κέρκυρας και της Ηγουμενίτσας όταν φτάνω με το φέρι-μποτ από την Ανκόνα. Οι ήχοι, οι μυρωδιές, το φως της Ελλάδας με γεμίζουν με πολλά συναισθήματα.

G.: Υπάρχει ελληνική σκηνή design; Μιλάνε γ' αυτήν στο εξωτερικό;

Γ. ΤΑ.: Ναι, βεβαίως υπάρχει ισχυρή σκηνή στην Αθήνα. Υπάρχουν cutting edge περιοδικά όπως το «Dapper Dan» ή το «Kennedy», υπάρχουν πολλοί ενδιαφέροντες σχεδιαστές μόδας, υπάρχουν brands που μου αρέσουν, όπως το Greece is for Lovers, αλλά και πολύ καλοί αρχιτέκτονες. Μάλιστα πρόσφατα ένα γερμανικό περιοδικό που λέγεται «Slanted» αφιέρωσε ένα τεύχος στην design σκηνή της Αθήνας. Μου αρέσει και η σκηνή ελληνικών προϊόντων όπως τα Korres, τα Arivita, τα MastihaShop. Ολα τα παραπάνω έχουν πολύ καλό design και packaging. Υπάρχει μια ταχύτατα ανερχόμενη ελληνική σκηνή design που έχει κάνει τους ξένους να σταματήσουν να μιλάνε μόνο για την Αρχαία Ελλάδα.

G.: Αληθεύει ότι θα ανοίξεις ελληνικό καφέ στο Παρίσι;

Γ. ΤΑ.: Ναι, ανοίγω ένα καφενείο. Το λένε «Γιωργάκη», σερβίρει ελληνικό καφέ ψημένο στη χόβολη, μεζέδες και γλυκό. Ολα εκτός από ψητό. Παράλληλα, εκεί θα εκθέτουμε φωτογραφίες του θείου μου Τάκη και ελληνικά προϊόντα. Θα ανοίξει την άνοιξη. Στο Παρίσι υπάρχουν ελληνικά εστιατόρια αλλά δεν υπάρχουν ελληνικά καφενεία. Κι εγώ θέλω να πίνω τον ελληνικό καφέ μου κάθε πρωί. Παρεμπιπτόντως, ψάχνω προσωπικό, κυρίως Γαλλοέλληνες.

G.: Τι εντύπωση σου αφήνει η γαλλική κοσμική ζωή; Πού υπάρχει ακόμα πραγματικό glamour;

Γ. ΤΑ.: Ζούσα καιρό στο Λονδίνο. Η διαφορά στο Παρίσι είναι ότι τη νύχτα αναμειγνύονται πολλοί διαφορετικοί κόσμοι, κάτι που δεν γίνεται στο Λονδίνο όπου κάθε «φυλή» της πόλης έχει και το στέκι της. Ένα βράδυ γνώρισα τον βραβευμένο με Όσκαρ μουσικοσυνθέτη Αλεξάντρ Ντεσπλά. Είναι από τον Βόλο, δεν το ήξερα. Στο Παρίσι παντού μπορεί να συναντήσεις οποιονδήποτε.

G.: Υπήρξε κάποιος διάσημος που γνώρισες και σε επηρέασε;

Γ. ΤΑ.: Ο Jean-Paul Goude. Μου αρέσει πολύ ο τρόπος που βλέπει τα πράγματα, ο ενθουσιασμός του. Έχει ακούραστη ενέργεια. ♦